

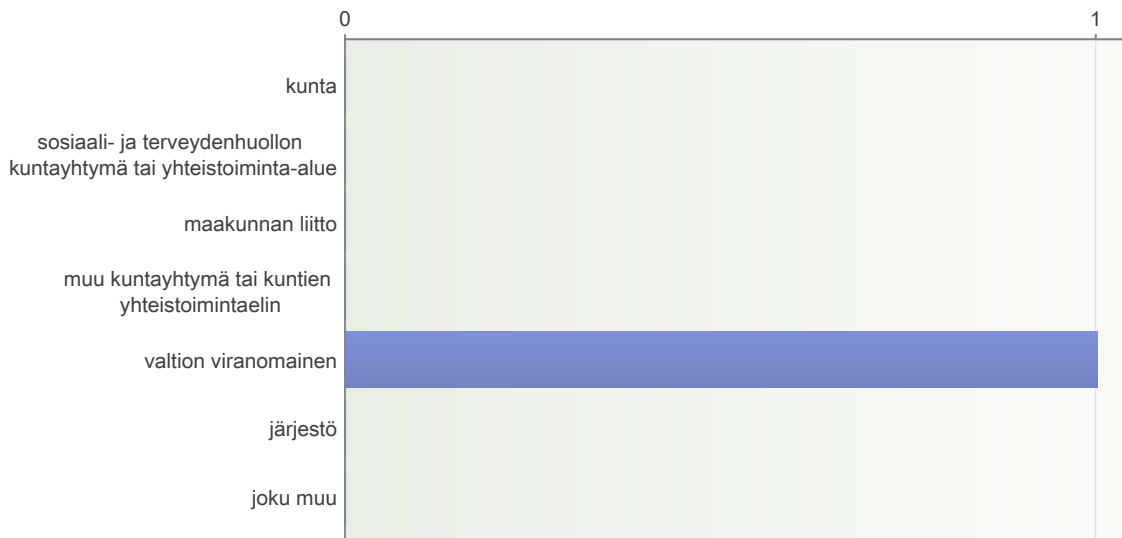
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Väestörekisterikeskus	Annika Collin		27.10.2016	

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaistasaatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Ei vastauksia.

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

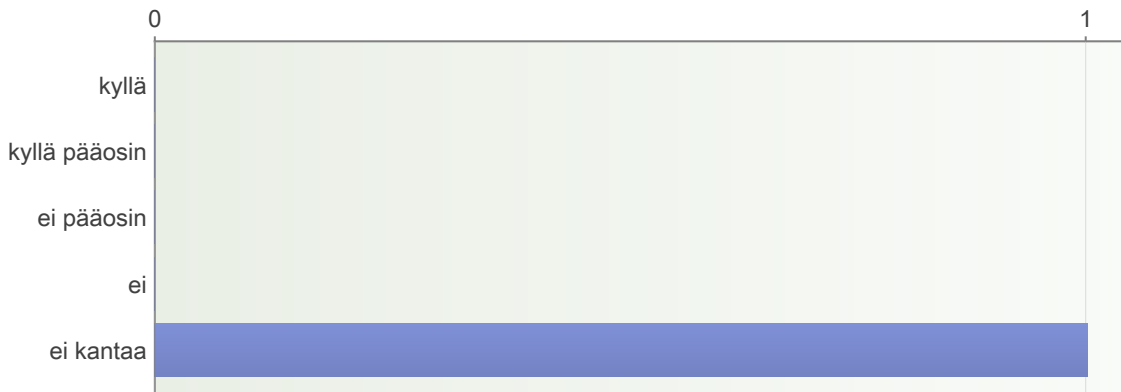
Ei vastauksia.

5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Ei vastauksia.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

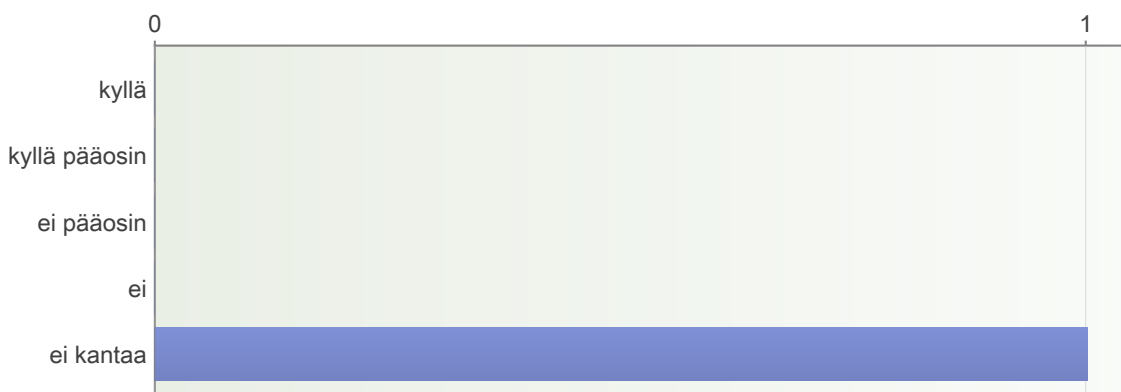
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

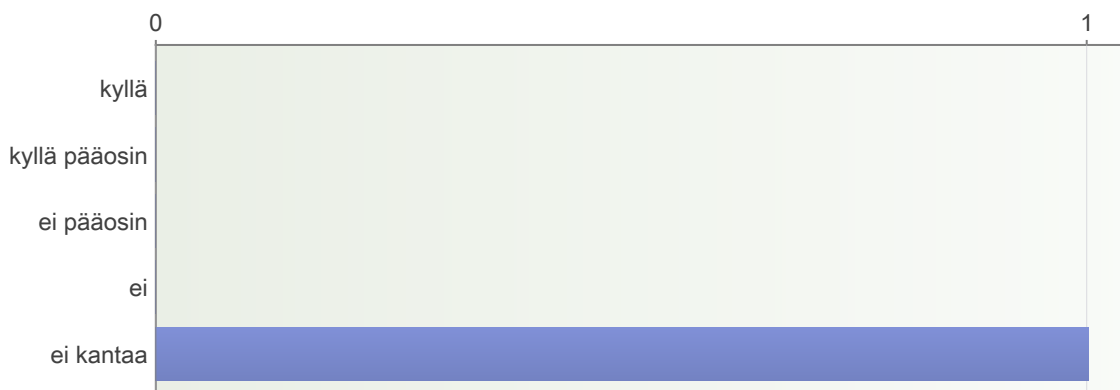
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

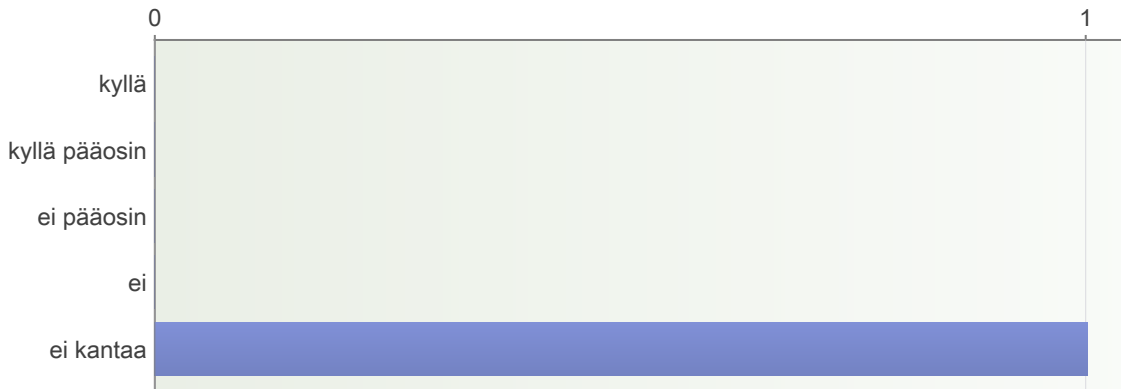
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- Varmennepalvelut

Ehdotetun maakuntalain 7 § ja 8 § vaikuttanevat Väestörekisterikeskuksen varmenteiden myöntämiseen. Sääntelyllä on merkitystä kansallisen sote-varmentamisen käytänteisiin suoraan jokapäiväisessä toiminnan järjestämisessä, kun varmenne myönnetään rekisteröintitapahtuman yhteydessä sote-toimijan käyttöön.

Sektorikohtaisen välitöntä Väestörekisterikeskuksen toimintaa sääntelevän tunnistus- ja luottamuspalveluista annetun lain sääntelyn lisäksi varmenteen myöntämisen ratkaisuihin vaikuttavat ainakin hallintolain hallintotoimintaa koskeva sääntely sekä Suomen perustuslain 124 §; kuka voi myöntää viranomaissuoritteen ja kuka voi tehdä avustavaa tietojenkeruutehtävää varmentajan rekisteriin varmenteen myöntämisen yhteydessä.

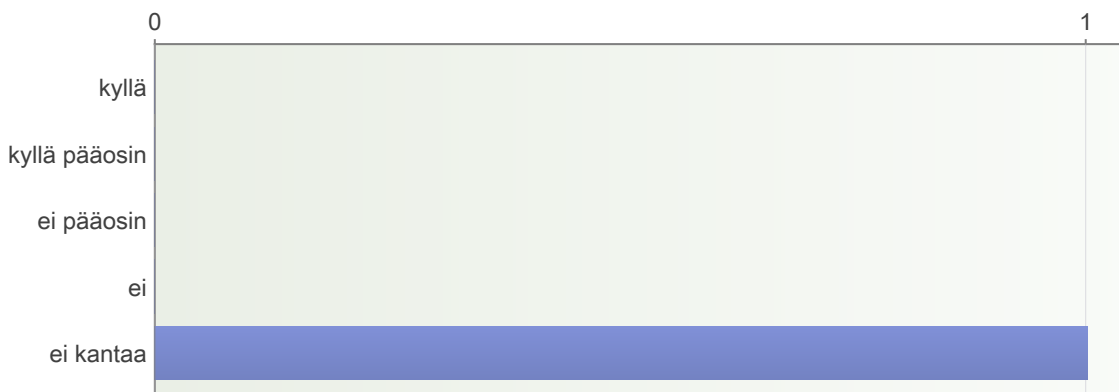
Terveystieteiden henkilövarmenteiden (terveydenhuollon ammattihenkilöiden ja terveydenhuollon sekä apteekkien muun henkilöstön, terveydenhuollon palvelujen antajien sekä näiden palvelujen antamiseen osallistuvien organisaatioiden ja niiden henkilöstön varmenteiden) rekisteröijänä voi toimia sosiaali- ja terveydenhuollon asiakastietojen sähköisestä käsittelystä annetun lain (159/2007) mukaiset yksityiset ja julkiset terveydenhuollon palvelujen antajat sekä näiden alojen valtakunnalliset yhteenliittymät. Myös apteekkeilla on oikeus toimia terveydenhuollon henkilövarmenteiden rekisteröijänä. Terveystieteiden ammattihenkilön varmenteen voi kuitenkin rekisteröidä ainoastaan julkisoikeudellinen rekisteröijä sekä apteekit.

Hallintolain mukaisia viranomaisen tehtävänä olevia hallintopäätöksiä ovat mm. aineelliset ja menettelylliset päätökset, hallinnon sisäiset ja ulkoiset päätökset, oikeuttavat ja velvoittavat päätökset sekä suoraan velvoittavat päätökset, esimerkiksi rekisteröintipäätökset. Suomen perustuslain 124 § hallintotehtävä on mahdollista lailla tai lain nojalla antaa muulle kuin viranomaiselle, jos hyvän hallinnon takeet ulotetaan myös siirrettyyn toimintaan. Viranomaisten välinen asiakaspalvelutehtäviä koskeva yhteistyö perustuu julkisen hallinnon yhteispalvelusta annettuun lakiin (223/2007), "yhteispalvelulakiin".

Ehdotetun maakuntalain 24 §:n 2 momentissa todetaan, että jos 1 momentissa tarkoitetun aloitteen tekijöinä on vähintään yksi prosentti maakunnan asukkaista, asia on otettava käsiteltäväksi kuuden kuukauden kuluessa asian vireille tulosta. Aloitteen tekijöiden nimet on kerättävä vuoden kuluessa aloitteen päiväyksestä. Tällaisessa aloitteessa on oltava kunkin aloitteen tekijän nimi, syntymäaika ja kotikunta sekä omakätinen allekirjoitus. Jos nimiä kerätään sähköisesti tietoverkossa, keräyksessä on käytettävä vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (617/2009) tarkoitettua vahvaa sähköistä tunnistamista. Tässä kohtaa voisi selkeämmin tehdä eron tunnistautumisen ja allekirjoittamisen välillä. Henkilö tunnistautuu palveluun vahvan sähköisen tunnistamisen välineellä, mutta henkilö voi tehdä sähköisen allekirjoituksen esimerkiksi allekirjoitusvarmenteella. Mikäli palveluun tunnistautuminen katsotaan kuitenkin myös tahdonilmaisuksi/aloitteen allekirjoitukseksi, tämä olisi hyvä ilmaista selkeämmin. Pitäisi myös olla mahdollisuus sähköiseen allekirjoitukseen nimenomaisella sähköisellä allekirjoitusvälineellä.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

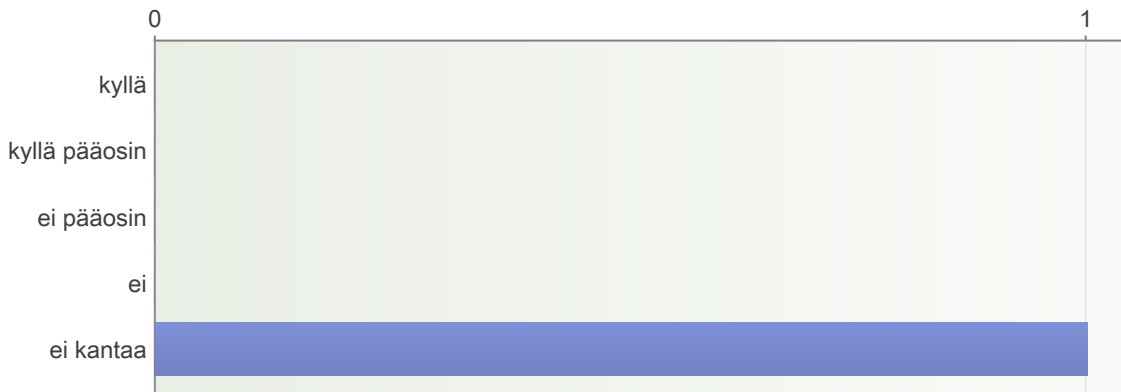
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

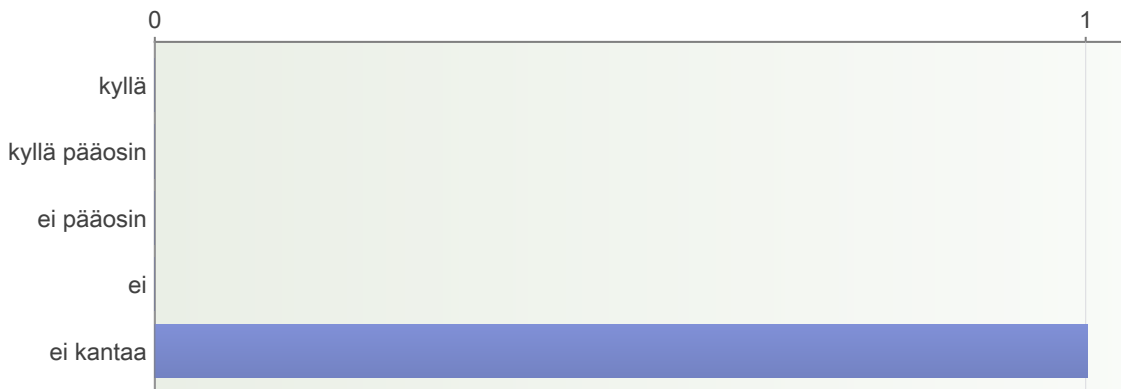
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

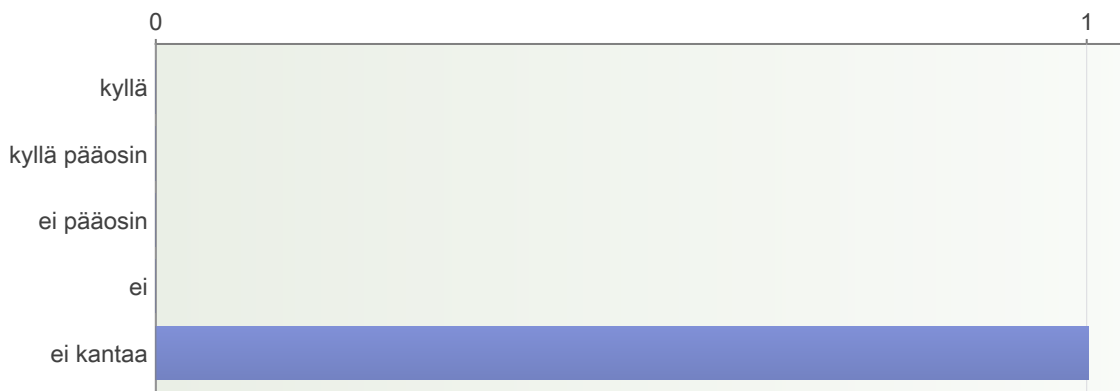
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

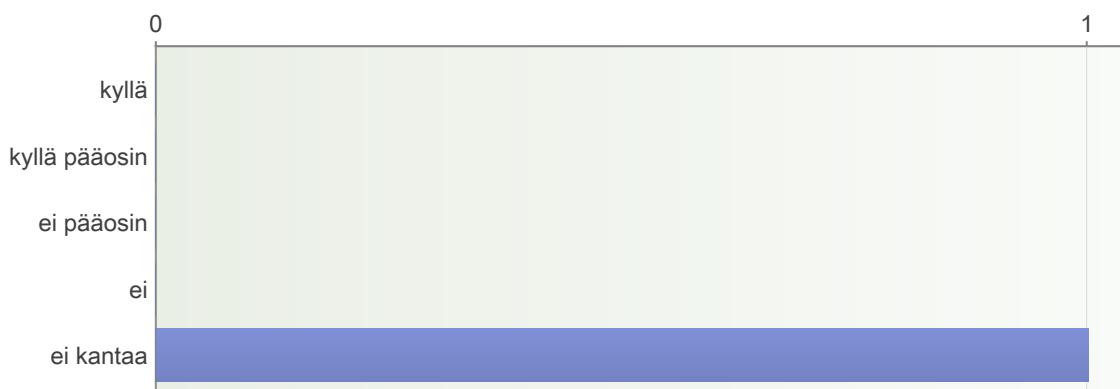
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

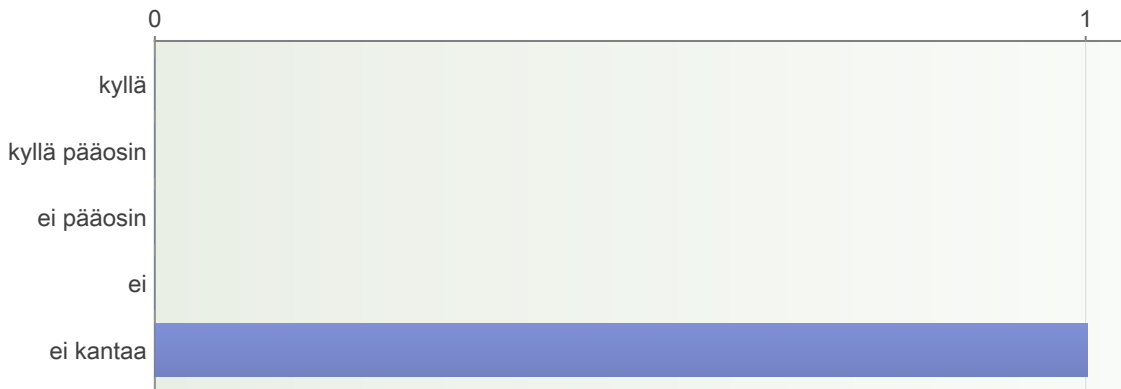
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitetun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

- Oikeus saada väestötietojärjestelmän tietoja

Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä annettavaksi ehdotetun lain 3 §:n 1 momentin 3 kohtaan ehdotetaan määritelmää palvelun tuottajalle. Kohdassa palvelun tuottajalla tarkoitettaisiin kaikkia maakunnalle sosiaali- ja terveydenhuoltopalveluja tuottavia yhtiöitä, yhteisöjä, järjestöjä, yrittäjiä ja itsenäisiä ammatinharjoittajia sekä muita toimijoita.

Väestörekisterikeskus haluaa tuoda tietoon sen, että väestötietojärjestelmän tietojen luovutukseen vaikuttaa se, mitä henkilötietojen käsittelystä ja luovuttamisesta on säädetty lainsäädännössä ja voimassa olevat tietojen luovutusperiaatteet. Arkaluonteisten väestötietojärjestelmän henkilötietojen osalta tiedon luovutusta on esimerkiksi rajoitettu lailla.

Nykyisessä lainsäädännössä on myös esimerkiksi säädöksiä, jotka mahdollistavat tiettyjen väestötietojärjestelmän tietojen luovuttamisen vain viranomaistoimintaan. Tällöin yksityisellä toimijalla ei ole nykyisellään ollut mahdollisuutta saada kyseessä olevia tietoja, vaikka esimerkiksi kunta olisi ulkoistanut sosiaali- ja terveyspalvelutoimintaansa yksityiselle toimijalle. Esimerkkinä tällaisesta tiedosta voidaan mainita huostaanottotieto, jota voidaan luovuttaa väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain (661/2009) 39 §:n mukaisesti vain viranomaisille, joilla on edellä mainitun pykälän mukaan oikeus ko. tietoa käsitellä.

Väestörekisterikeskus tuo esille myös sen, että jos henkilöllä on väestötietojärjestelmässä merkittynä väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain 36 §:n mukainen turvakielto, kiellon kohteena olevan henkilön kotikunta, asuinpaikka, osoite ja muu yhteystieto saadaan luovuttaa vain viranomaiselle, jolla on edellä mainitun pykälän mukaan oikeus käsitellä näitä turvakiellon alaisia tietoja. Viranomaiselle, jolle on väestötietojärjestelmästä luovutettu turvakiellon kohteena olevia tietoja, ei saa

luovuttaa tietoja edelleen eikä antaa niitä sivullisen nähtäväksi tai käsiteltäväksi, ellei toisin säädetä. Turvakiellolla turvataan henkilön ja hänen perheensä terveyttä ja turvallisuutta.

On hyvä tunnistaa, että jos yksityinen palveluntarjoaja tarjoaisi maakunnalle sosiaali- ja terveystalvaeluja, sillä ei nykyainsäädännön mukaan olisi oikeutta saada yhtä laajoja tietoja väestötietojärjestelmästä kuin viranomaisella olisi sosiaali- ja terveystalvaelujen tuottamisessa.

Väestökisterikeskus katsoo, että henkilötietojen käsittelystä maakunnissa ja palveluntuottajien toimesta tulisi säätää tarkemmin lailla. Olisi tarpeen selvittää, onko tarpeen tehdä muutoksia väestötietojärjestelmästä ja Väestökisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain tietojen luovutusta koskeviin säännöksiin ja Väestökisterikeskuksen maksuihin liittyvään asetukseen. Mahdollista lainsäädännön uudistusta tehtäessä on tarpeen varmistaa, ettei Suomen perustuslailla turvattua henkilöiden oikeutta yksityisyyden suojaan ja turvakiellolla turvattun henkilön terveyttä ja turvallisuutta vaaranneta tarpeettomasti.

Väestökisterikeskus haluaa tuoda esille, että nykytilassa kuntien tarjoamiin sosiaali- ja terveystalvaeluihin on Väestökisterikeskuksen maksuasetuksen perustella voitu tarjota maksuttomat väestötietojärjestelmän kysely- ja muutostietopalvelut. Yksityissektorin toimijat, kuten esimerkiksi kuntien osakeyhtiöt, eivät ole tähän mennessä saaneet kyseisiä tietopalveluja maksutta, vaan ovat julkista hallintotehtävää hoitaessa saaneet tietopalvelut käyttöönsä omakustannehinnoittelun mukaisesti. Jos yksityinen toimija (yhtiö, yhteisö, säätiö, järjestö, yrittäjä, elinkeinonharjoittaja) tarjoaa terveystalvaeluja ja niihin ei liity julkisen hallintotehtävän hoitamista, hinnoitellaan väestötietojärjestelmän tietopalvelut liiketaloudellisin perustein.

Oikeus käyttää Suomi.fi-palveluja

Laissa hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista (571/2016) on määritelty muun muassa Väestökisterikeskuksen tehtäväksi laissa määriteltyjen sähköisen asioinnin tukipalvelujen tuottaminen. Tukipalvelujen käyttövelvollisista ja käyttöön oikeutetuista organisaatioista on säädetty lain 5 – 8 §:ssä. Lain 5 §:n mukaan valtion hallintoviranomaiset, virastot, laitokset ja liikelaitokset, kunnalliset viranomaiset niiden hoitaessa laissa niille säädettyjä tehtäviä sekä tuomioistuimet ja muut lainkäyttöelimet ovat laissa tarkemmin säädetyn mukaisesti velvollisia käyttämään muun muassa seuraavia Suomi.fi-palveluja: palveluväylä, palvelutietovaranto, palvelunäkymä, tunnistaminen vahvan sähköisen tunnistamisen osalta sekä viestinvälityspalvelu.

KaPA-lain 5.2 §:ssä on säädetty, että muun muassa julkisen hallinnon viranomaiset, itsenäiset julkisoikeudelliset laitokset ja lailla tai lain nojalla annetulla asetuksella tai lain nojalla annetulla valtion hallintoviranomaisen päätöksellä julkista hallintotehtävää itsenäisesti hoitamaan asetetut saavat käyttää kaikkia tukipalveluja laissa säädetyn julkisen hallintotehtävän hoitamiseksi ja että kunnalliset viranomaiset saavat käyttää kaikkia tukipalveluja myös muissa tehtävissään. Lain 5.3 §:n mukaan lakiin perustuvan sopimuksen nojalla tai muulla kuin 2 momentissa tarkoitettulla perusteella julkista tehtävää hoitavat saavat käyttää tässä tehtävässään muita tukipalveluja paitsi tunnistuspalveluja ja verkkomaksamisen kokoamis- ja hallinnointipalvelua sekä viestinvälityspalvelua. Näiden tarjoamisesta tässä momentissa tarkoitetuille organisaatioille päättää kyseistä tukipalvelua tuottava palvelutuottaja, joka tarvittaessa päättää myös siitä, onko käyttäjäorganisaatio tässä momentissa tai 2 momentissa tarkoitettu organisaatio.

Väestökisterikeskus katsoo, että sote-uudistukseen liittyvää lainsäädäntöä valmisteltaessa on tarpeen arvioida tarpeet muuttaa esimerkiksi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista säädettyä lakia. Nykyisellään julkista tehtävää hoitavilla julkisilla sosiaali- ja terveydenhuollon toimijoilla on velvollisuus käyttää em. tukipalveluja. Tämän velvollisuuden ulottamisesta myös tuleville yksityisille sote-toimijoille tulisi selvyuden vuoksi säätää, jotta sote-uudistuksen myötä ei menetettäisi hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista säädetyn lain pyrkimyksiä. Nykyisellään lain 5.3 §:n mukainen kirjaus siitä, että lakiin perustuvan sopimuksen nojalla tai muulla kuin 2 momentissa tarkoitettulla perusteella julkista tehtävää hoitavat

saavat käyttää tässä tehtävässä, tarkoittaisi, että sopimuksen perusteella toimivilla sote-palveluja tuottavilla organisaatioilla olisi oikeus käyttää tiettyjä palveluja, mutta ei velvollisuutta käyttöön.

Lisäksi lainsäädännön muutostarvetta arvioitaessa Väestörekisterikeskus tuo esille nykyiseen lainsäädäntöön liittyvän tulkintakysymyksen. Hallinnon yhteisistä sähköisen asioinnin tukipalveluista säädetyn lain mukaan Väestörekisterikeskuksen on päätettävä tunnistuspalvelun ja viestinvälityspalvelun osalta käyttöoikeudesta sellaisten käyttäjäorganisaatioiden kohdalla, jotka hoitavat julkista tehtävää lakiin perustuvan sopimuksen nojalla tai muulla kuin lain 5.2 §:ssä tarkoitetulla perusteella. Olisi tarve arvioida vaatiiko kyseinen lainkohta täsmennystä koskien esimerkiksi tunnistuspalvelun käyttöoikeutta yksityisten sote-palveluja tuottavien organisaatioiden kohdalla. Nykyisellään lain 8 § ei anna yksityisen sektorin toimijoille oikeutta hyödyntää tunnistuspalvelua.

Käytännössä tulkintaa tehtäessä Väestörekisterikeskus on joutunut jo nykyisellään arvioimaan sitä, voidaan sähköisen asioinnin palvelussa eli yksityisen käyttäjäorganisaation järjestelmässä, jossa käsitellään sekä sellaisen luonnollisen henkilön tietoja, joka on organisaation asiakkaana täysin yksityisenä palvelun käyttäjänä, että henkilön tietoja, joka on organisaation asiakkaana käyttäessään julkisen organisaation palvelua, joka on sopimuksen perusteella hankittu yksityiseltä käyttäjäorganisaatiolta. Sote-lainsäädännön myötä tällaiset tulkintatarpeet tulisivat lisääntymään, joten lainsäädännön selkiyttäminen sähköisen asioinnin tukipalveluiden käyttämiseen velvoitettujen ja oikeutettujen käyttäjäorganisaatioiden osalta olisi Väestörekisterikeskuksen näkemyksen mukaan tarpeen.

Väestörekisterikeskus tuo esille, että tarpeen olisi ratkaista myös ne ongelmat, joita liittyy siihen, että julkisessa tehtävässä esimerkiksi tunnistuspalvelua saa käyttää, mutta yksityisessä tehtävässä sitä ei saa käyttää, jolloin järjestelmien mahdollinen yhtenäisyys saattaisi johtaa tilanteeseen, jossa tunnistuspalvelun käyttömäärät ja kustannukset voisivat kasvaa ja kilpailuoikeudelliset haasteet tulla esiin, mikäli hyväksyttäisiin tunnistuspalvelun käyttö tällaisessa järjestelmässä.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Vastaajien määrä: 1

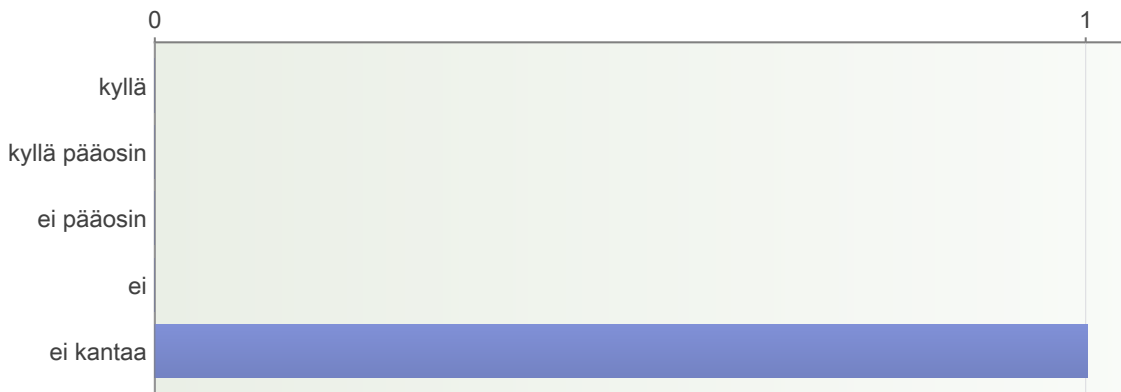
Avoimet vastaukset: ei kantaa

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymyksen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väli aikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaantulon 2 luvussa. Onko väli aikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

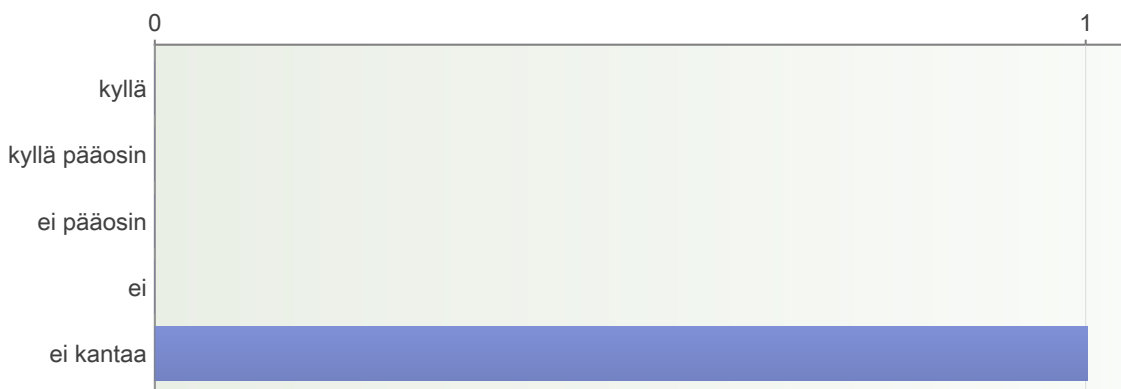
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

22. 20. Voimaantulon 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

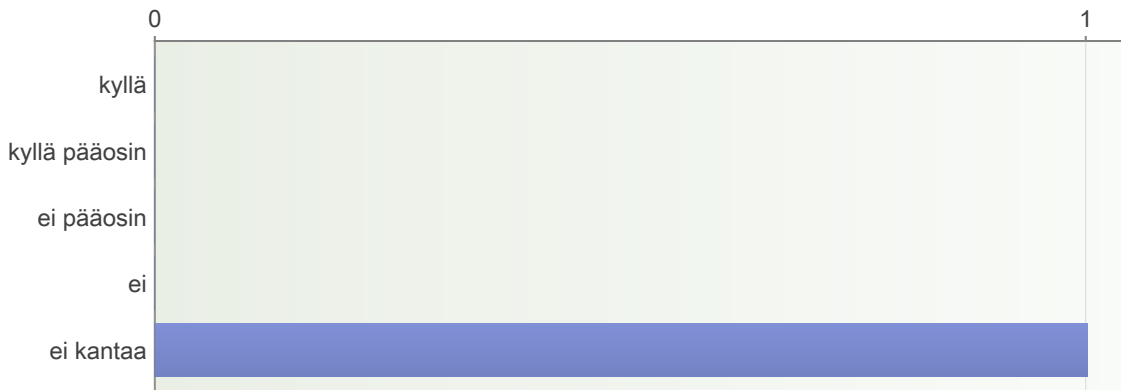
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

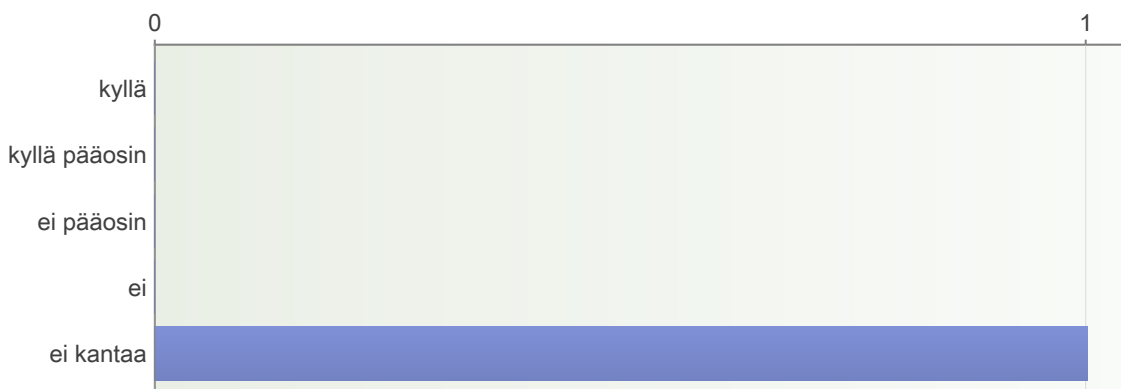
Avoimet vastaukset: ei kantaa

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

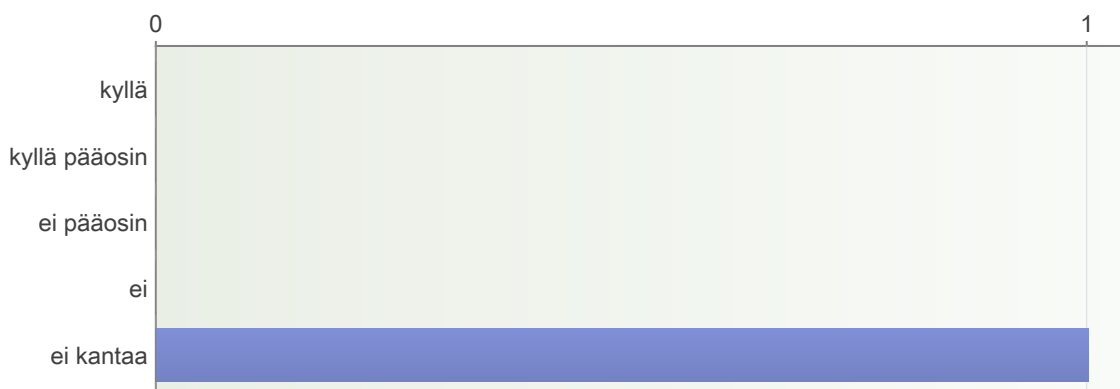
Avoimet vastaukset: ei kantaa

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

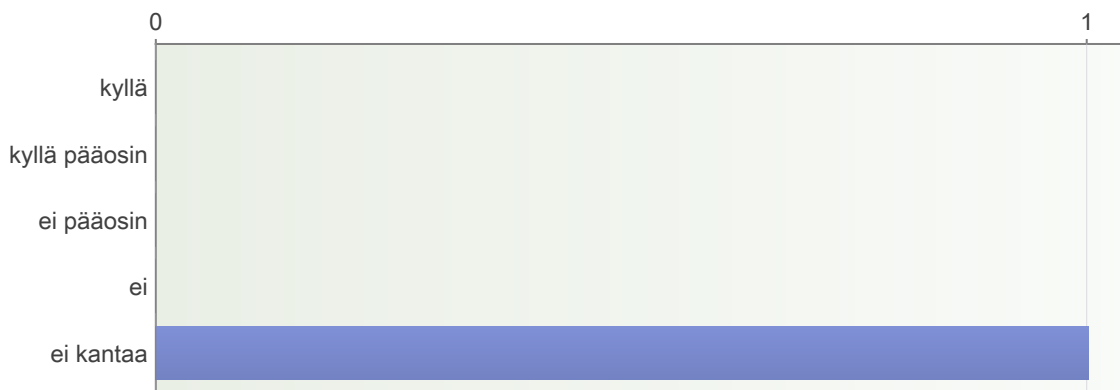
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

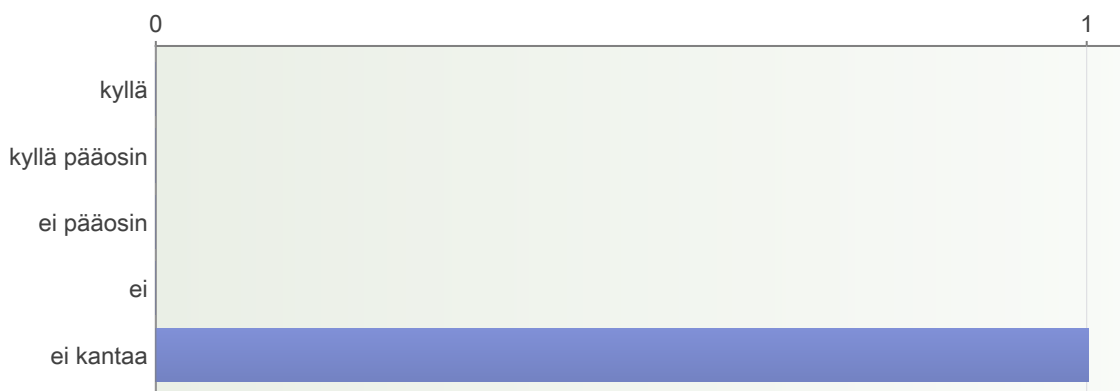
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Vastaajien määrä: 1

- Maakuntien rahoituslain 2.1 §:n 10 kohdassa ehdotetaan säädettävän siitä, että ei-parisuhteessa olevalla henkilöllä tarkoitetaan henkilöä, jonka siviilisäädiksi on väestötietojärjestelmään kirjattu muu kuin avioliitossa tai rekisteröidyssä parisuhteessa väestötietojärjestelmästä ja Väestörekisterikeskuksen varmennepalveluista annetun lain (661/2009) 13 §:m 5 kohdan mukaisesti. Termi ei-parisuhteessa saattaa olla hieman epäselvä. Väestörekisterikeskus tuo esille, että väestötietojärjestelmässä henkilön siviilisäätö voi olla naimaton, avioliitossa, rekisteröidyssä parisuhteessa, eronnut, asumuserossa tai leski. Tarkemmin siviilisäätötietojen määrittelystä on väestötietojärjestelmästä annetun valtioneuvoston asetuksen (2010/128) 5 §:ssä. Väestörekisterikeskus ehdottaa, että määritelmän sisältöä tarkennettaisiin vastaamaan tarkemmin väestötietojärjestelmän sisältöä.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

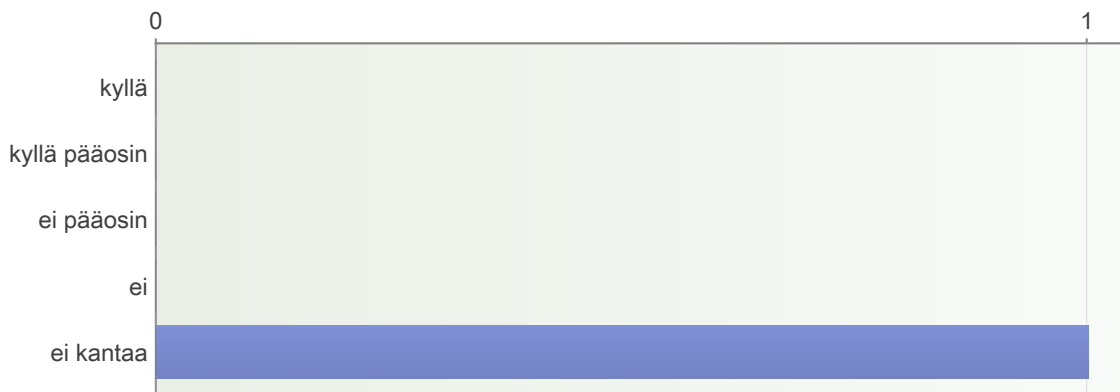
Avoimet vastaukset: ei kantaa

37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Ei vastauksia.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

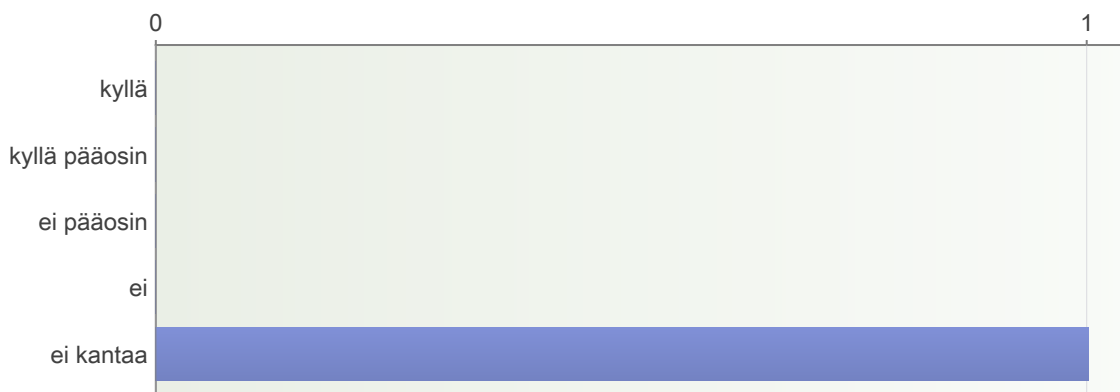
Avoimet vastaukset: ei kantaa

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei kantaa

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Ei vastauksia.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

Ei vastauksia.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Ei vastauksia.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Väestörekisterikeskuksen tunnistamat kehittämistarpeet

Nykyisessä Väestörekisterikeskuksen ylläpitämässä väestötietojärjestelmän hallintoalueräkisterissä on erilaisia aluejakoja, joita hyödynnetään väestötietojärjestelmän tietojen käytössä. Mikäli sote-alueet halutaan yhdeksi aluejaotukseksi, edellyttää se sote-alueiden luomista väestötietojärjestelmään. Maakuntajaotus järjestelmästä jo löytyy.

Lainsäädäntöehdotuksessa esitetty sote- ja maakuntauudistus aiheuttaisi Väestörekisterikeskuksen arvion mukaan tarvetta tehdä muutoksia myös väestötietojärjestelmän tietopalveluihin ja sovelluksiin, joilla näitä tietopalveluja tuotetaan.

Laissa vaalilain muuttamisesta ehdotetaan säädettävän muun muassa maakuntavaalien toimittamisesta ja näin ollen laki määritteli Väestörekisterikeskukselle vaaleihin liittyviä tehtäviä, jotka aiheuttaisivat myös muutostarpeita nykyisiin Väestörekisterikeskuksen ylläpitämiin vaalisovelluksiin.

Sote-varmenteet ovat Sote-palveluntarjoajilla laajalti käytössä, tähän ei liene tulossa muutoksia. Organisatoriset/rakenteelliset uudistukset/rekisterimuutokset sote-sektorilla voinevat jollakin tavalla vaikuttaa mm. varmennepalvelutoiminnan varmenne-/sopimusprosesseihin ja sote-varmennepalvelujen laskutuskäytäntöihin. Sähköisen asioinnin edistäminen sähköisiä asiointimahdollisuuksia lisäämällä voi vaikuttaa varmenteiden käyttöä lisäävästi. Varmennepalveluiden kehittämisestä voi aiheutua muutostarpeita varmennepalveluiden toteuttamiseen liittyviin sovelluksiin.

Edellä mainittujen muutosten toteuttaminen aiheuttaisi sekä lisätyötä että kustannuksia Väestörekisterikeskukselle. Väestörekisterikeskus edellyttää, että edellä kuvatuista muutostarpeista aiheutuvat lisäresurssitarpeet huomioidaan tulevissa Väestörekisterikeskuksen talousarviossa ja rahoituskehityksissä.

Varmennepalvelujen näkökulma

VRK:n sote-varmenteet ovat Sote-palveluntarjoajilla sähköisessä asiointissa käytössä, tämä sektori käyttää aktiivisesti VRK:n varmennepalveluja (mm. eResepti & lääkärin sähköinen allekirjoitus). Mikäli yleisölle suunnatulla Väestörekisterikeskuksen kansalaisvarmenteella olisi mahdollista kirjautua sote-palveluihin laajalti muiden välineiden rinnalla, edistäisi tämä sähköistä asiointia laatu- ja tietoturvasoltaan korkealla välineellä, joka on neutraali viranomaispalvelu eikä sidoksissa mihinkään asiakkuuteen.

Lakiesityksessä viitataan vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annettuun lakiin (617/2009). Syyskuussa 2014 on tullut voimaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014 sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (ns. eIDAS-asetus). eIDAS-asetus on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa oikeutta ja sitä on sovellettu 1.7.2016 alkaen. Lakia 617/2009 on muutettu vastaamaan eIDAS-asetuksen vaatimuksia ja muutokset ovat tulleet voimaan 1.7.2016 alkaen. Lain 617/2009 nimi on myös muuttunut: laki vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä luottamuspalveluista.

Maakunnissa ja kunnissa toimitettavissa neuvoo-antavissa kansanäänestyksissä noudatettavasta menettelystä säädettäväksi ehdotetun lain 4 § sisältää kirjauksen: Kerättäessä allekirjoituksia sähköisesti tietoverkossa on

käytettävä vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (617/2009) tarkoitettua vahvaa sähköistä tunnistamista. Tässä kohtaa voisi selkeämmin tehdä eron tunnistautumisen ja allekirjoittamisen välillä. Henkilö tunnistautuu palveluun vahvan sähköisen tunnistamisen välineellä, mutta henkilö voi tehdä sähköisen allekirjoituksen esimerkiksi allekirjoitusvarmenteella. Mikäli palveluun tunnistautuminen katsotaan kuitenkin myös tahdonilmaisuksi/aloitteen allekirjoitukseksi, tämä olisi hyvä ilmaista selkeämmin. Pitäisi myös olla mahdollisuus sähköiseen allekirjoitukseen nimenomaisella sähköisellä allekirjoitusvälineellä.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.